

ANTIZIONISME HET NIEUWE ANTISEMITISME

Op 4 september jl. hield de Britse socioloog David Hirsh een lezing over bovenstaand thema in de Uilenburgsjoel te Amsterdam. Met deze lezing introduceerde hij zijn boek "CONTEMPORARY LEFT ANTISEMITISM".

Het Europees Parlement nam op 1 juni 2017 een resolutie aan waarin maatregelen tegen antisemitisme worden aanbevolen, waaronder het vastleggen van de IHRA-definitie in nationale wetgeving. Deze niet-verbindende oproep leidde in Nederland tot Kamervragen.

LINKS ANTISEMITISME

Hirsh betoogt in zijn boek dat mensen die zich antiracist noemen vaak antisemitische taal bezigen terwijl ze beschuldigingen van Jodenhaat ontkennen. Ze zeggen stelling te nemen tegen antisemitisme.

Hun vijandigheid tegen de staat Israël is echter emotioneel, en verschilt van reële en legitieme kritiek op de Joodse Staat.

Hun verhalen over het Israëlisch-Palestijnse conflict - aldus Hirsh - worden versimpeld, aangepast en vervat in wereldbeelden die weinig van doen hebben met de daadwerkelijke situatie en wel degelijk met antisemitische beelden.

Hirsh onderscheidt ordinair ("kroegen") antisemitisme en elitair ("bistro") antisemitisme.

Ordinaire Jodenhaat is makkelijk te herkennen aan gewelddadige uitingen en haatdragende uitspraken. Het draagt een swastika op de mouw en wordt door de samenleving als verwerpelijk beschouwd.

Elitair antisemitisme is subtieler, beleefd, geraffineerd, en wordt uitgeoefend door "goede" mensen, idealisten.

Hirsh heeft onderzoek gedaan naar deze elitaire antiracisten, behorend bij het "linkse kamp":

Linkse antisemieten sympathiseren met de onderdrukten en beschouwen de mensen die hen van Jodenhaat beschuldigen als ondersteuners van de onderdrukkers.

Volgens hen misbruiken zionisten Joods slachtofferschap als machtsmiddel om onderdrukten de mond te snoeren. Het is een binair onderscheid tussen onderdrukkers en onderdrukten. In een simplistisch kader wordt een natie ingedeeld in één van de twee categorieën. Zo worden Joden gezien als onderdrukkers en uitdragers van Europees kolonialisme.

Deze vorm van antisemitisme die zich voordoeft als antiracisme is moeilijker te herkennen en aan de kaak te stellen.

Tijdens de VN-conferentie tegen racisme in Durban (september 2001) werd zionisme gelijk gesteld aan racisme.

Hirsh beschrijft de duidelijk antisemitische sfeer: bijeenkomsten over antisemitisme werden verstoord met kreten als "Jew lovers"; "Zionist pig lovers"; "Kill all the Jews"; "Free Palestine".

Er heerste een sfeer van angst om als zionist gebrandmerkt te worden.

De 'werkdefinitie Antisemitisme' is in Europa begin jaren 2000 opgesteld en wordt gepresenteerd als afkomstig van het "witte, imperiale westen".

En zo zijn de Joden, die vooral in westerse landen wonen van een vervolgd groep ineens "witte overheersers" geworden.

In 1975 schreef Hannah Arendt over het belang van een alliantie tussen de massa en elite in het creëren van een totalitaire beweging.

Tot nu toe is het elitaire antisemitisme er (nog) niet in geslaagd de massa te mobiliseren.

Antisemitisme speelt zich grotendeels af in de sfeer van het debat, het denken en spreken over . Maar er is in het huidige tijdsgewricht een duidelijke toename van gewelddadige antisemitische incidenten.

2016 was een uitzonderlijk succesvol jaar voor wat betreft het opkomen van populistische bewegingen, die massa-ressentimenten mobiliseerden en die zich bedienden van racistische xenofobe taal die nog maar kort gelden in de politieke hoofdstromen voor onmogelijk werd gehouden. Het "Bistro"-antisemitisme is niet alleen doortrapt in zichzelf. Het is een indicator van een diepgaand probleem in elke sociale ruimte die het voedt en tolereert.

Ook heeft het de potentie om wegen te vinden om zich te manifesteren in "de kroegen".

Antisemitisme is een bedreiging voor de Joden, maar is tevens een bedreiging voor de democratie, de democratische instituties, de wetgevende macht en de principes van gelijkheid en vrijheid en voor de democratische samenwerking tussen staten en tussen mensen.

Het boek dat Hirsh schreef is het resultaat van een zeer gedegen en gedetailleerd onderzoek van casestudies waaruit blijkt hoe in ogenschijnlijk democratische debatten betreffende kritiek op Israël het antisemitisme tevoorschijn komt.

Het CIDI blijft zich met deze actuele kwestie bezig houden, waarover u in de toekomst wellicht meer zult horen.

Voor wie Engels kunnen lezen: dit boek is zeer lezenswaardig.

Hopelijk kan het CIDI zorgen voor een Nederlandse vertaling.

Elly Hessel